Mert itt a földön ő a cél, a minden.

Kenyérért hull a vér s a veríték,

ő szívja ki a perceink színét,

ő harsonáz, ő lüktet ereinkben.

Miatta vagyunk bízók s csüggedt árvák.

Pici sorsunk kenyér körül kering

s olyankor legmaróbbak könnyeink,

ha szűken kapjuk száraz darabkáját.

De megelégedést-osztó és szent ő,

ha van belőle mindig elegendő,

ha ad izmunkba duzzadó erőt.

Jobbágya vagyok én is. Bárhol látom,

munkás markában, koldusnál, oltáron,

meghajlok az áldott kenyér előtt.